MIELIPIDE

Yhä useampi työntekijä kärsii uupumuksen oireista: se on moderni kulkutauti. **JAANA UOLAMO LUKIJALTA-PALSTALLA**

LUKIJALTA

Voihan pyhä byrokratia

Maa- ja metsätalousvaliokunnassa oli käsittelyssä laki maatalouden tukien toimeenpanosta. Ministerillä ja hallituspuolueilla olisi ollut mahdollisuus korjata viljelijän kokemia oikeusmurhia, mutta kantti ei kestänyt.

Hallinto antaa kevään tukihakua varten pinta-alat, ja viljelijä käyttää niitä hyvässä uskossa.

Jos kuitenkin uusissa ilmakuvauksissa saadaan uudet pinta-alat kesken kasvukautta, se on viljelijä, jota tästä syytetään ja sanktioidaan.

Eikö syytä olisi rangaista edellistä digitoijaa? On selvää, että silloin, kun ihmiset näitä tekevät, niin muutaman aarin muutoksia tulee aina.

Alun alkaen EU:hun liittymisen jälkeen pellot digitoitiin käyttäen tarjouskilpailun voittanutta surkeaa työtä tehnyttä irlantilaista yritystä ja koko maan kattavaa huonolaatuista ilmakuvamateriaalia. Tätä huonolaatuista karttatyötä on nyt korjailtu toistakymmentä vuotta, ja korjattavaa on edelleen paljon.

On käsittämätöntä, että pinta-aloja ei voida muuttaa koskemaan vasta seuraavaa vuotta, vaan muutokset tehdään kesken tukikauden.

Tiloilla hyppää sitten alistuneita ristiintarkastajia mittaamassa tuloksia paikan päällä. He joutuvat ottamaan tuskastuneiden viljelijöiden haukut silmilleen.

Yksin elokuussa tehtiin tästä syystä Pohjanmaalla yli 900 ristiintarkastusta. Työllistävä vaikutus ainakin on taattu.

Vaadin asian käsittelyssä, että viranomaiset tunnustavat viljelijän perustuslaillisen oikeuden luottaa hallintoon eikä viljelijää rangaista hallinnon virheistä. Halusimme keskustaryhmän kanssa, että tukihaun pinta-ala tulee virallisiksi.

Tähän eivät hallituspuolueet suostuneet. Oliko jälleen pelko, ettei vain EU suutu? Missähän muussa maassa pinta-ala muuttuu kesken kasvukauden?

Meilläkin voitaisiin uudet uljaat pinta-alat naputella koneelle tammikuussa. Maataloushallinto maksaa yli 100 miljoonaa euroa vuodessa. Kannattaisikohan asioita tehdä toisin?

Lausumilla sentään vaadimme koko valiokunnan voimin, että Suomi ajaa EU:n maatalousuudistuksessa tukihakemusten esitäytetyille (digitoiduille) viljelylohkotiedoille virallista asemaa hallinnon hyväksymänä pinta-alana.

Samoin, että hallitus ryhtyy kaikkiin mahdollisiin kansallisiin toimiin, jotta maatalostuottajien oikeusturva taataan pinta-alojen ajantasauksissa ja että tuottajien asema turvataan muutoinkin säännösten soveltamisessa.

Sen ajan kun näkisi.

Anne Kalmari
kansanedustaja (kesk.)

LAURI SALMINEN

MTK jakoi viime vuonna kauppojen asiakkaille suurennuslaseja ruuan alkuperän selvittämiseksi. Kampanja saa kehuja Kalevi Mäkiseltä.

Suomen maatalous ja logistiikka

MTK:n ruokakampanja alkuvuodesta 2012 valotti tavalliselle kuluttajalla ruuan alkutuotantokustannusten vaikutusta ruuan hintaan. Kampanja oli hyvin suunniteltu ja se sai ansaitsemansa huomion.

Kuitenkin työtä on jatkettava. Yksi hyvä kampanja unohtuu ihmisten arjessa, ja meillä on MTK:ssa joka päivä ihmisiä töissä, siis ryhtykääpä töihin niin kuin me tuottajatkin.

Ruokakauppiaille hyllyjä, joissa samantyyppinen kustannusinformaatio tulee esille. Uskoisin ruokakauppiaidenkin uskaltavan lähteä avoimen läpinäkyvän markkinoinnin tielle, sillä me tuottajat olemme jo aikapäiviä sitten sen tehneet.

Alkutuottaja kaipaa mediakeskusteluissa ammattimaisempaa informaatiota. Suomalaisen maatalouden tilasta ja sen mahdollisuuksista tuottaa jatkossakin lähellä kuluttajaa puhtaita elintarvikkeita.

Maatalous on ottanut ympäristöasiat tiukasti mukaan viljelyn ja elintarvikkeiden tuotannossa.

Silti kauppa voi kuljettaa tänne Suomeen elintarvikkeita ja viljoja eripuolilta maailmaa ilman minkäänlaisia ympäristömaksuja. On aivan selvää, kun viljaa ja elintarvikkeita kuljetellaan, syntyy siitä päästöjä ilmastoon ja laskeumia meriimme.

Näille kuljetuksille on aika laittaa asianmukainen ympäristömaksu, ja kanavoida ne varat ympäristöystävälliseen lähiruuan tuotantoon.

On paljolti tahtotilasta kiinni, miten näemme lähiruuan ympäristövaikutuksen verrattuna tuontiruokaan.

Olisi aika päättäjien joskus nähdä positiivisesti oma puhdas elintarvikkeiden alkutuotanto ja suunnata sille kaikki saatavilla olevat voimavarat sen säilyttämiseksi Suomessa nyt, kun neuvotellaan uudesta rahoituskaudesta ja budjetista EU:ssa.

Kalevi Mäkinen
Hämeenlinna

Kaikki palkkiot syyniin

Muutama päivä sitten Suomen presidentti ilmoitti, että hän aikoo vähentää palkkiotaan.

Ilmoitus ei ollut minulle suuri yllätys presidentiltä, mutta tämänhetkisessä huonossa taloustilanteessa sen pitäisi herättää kaikki muutkin päättäjät, virkamiehet sekä muut kovapalkkaiset bonusjohtajat toimimaan näytetyn esimerkin mukaisesti.

Lähes jokainen kunnallispoliitikko on muistanut mainita haastatteluissaan, ettei kukaan tätä työtä rahan takia tee. Kouvolassa kaupunginvaltuuston- ja hallituksen johdon sekä monen muunkin virkamiehen palkkiot jopa kaksinkertaistettiin tulevalle valtuustokaudelle.

Olisikohan jo aika palata maan pinnalle ja perua tuplatut palkkiot?

Jos presidentin ilmoituksella ei ole vähentävää vaikutusta erilaisien johtajaorganisaatioiden tuplattuihin palkkioihin, niin se on vahva osoitus siitä, että rahan himo omaan taskuun on kuitenkin suurempi kuin köyhien olojen ja muiden yhteiskunnallisten asioiden parantaminen.

Esa Puuskari
Kouvola

Presidentti nuorisotakuutalkoissa

Tasavallan presidentti Sauli Niinistö on ilmoittanut halunsa pudottaa omaa palkkiotaan viidenneksen, 160 000 eurosta 126 000 euroon – vuoden 2006 tasolle Suomen viimeaikaisen huonon talous- ja tuottavuuskehityksen johdosta.

Kunnioitettava ele mielestäni, sanokoot muut mitä tahansa. Eikä vain ele, vaan suuri sydämen teko: presidentin pudottaman palkkion määrällä eli 34 000 eurolla presidentin kansliaan voisi palkata nuorisotakuun hengessä yhden nuoren esimerkiksi postitus- tai siivoustehtäviin – tai vaikkapa presidentin blogin päivitykseen.

Jos muut korkeasti palkatut johtajat tekisivät samoin – alentaisivat omaa palkkaansa sen verran, että yksi nuori pääsisi kyseiseen yritykseen töihin – nuorisotakuu olisi jo osaksi ratkaistu. Näin myös yritysten tehokkuus kasvaisi, kun sen ei tarvitsisi ostaa näitä palveluja ulkoa.

Arvoisat korkeasti palkatut yritysjohtajat, otatteko haasteen vastaan ja liitytte mukaan nuorisotakuutalkoisiin omalla panoksellanne?

Kirsi Oksiala-Mäki-Petäjä
Kannus

Osuuskauppaväki voi luoda töitä

Osuuskauppaliikkeen historiallinen tausta on Tampereella Amurissa, ja sen tavoite oli hintakilpailussa pärjääminen kalliille yksityiskaupoille. Tämä jäsenasiakkaiden palveluetu on ehkä menetetty, ainakaan se ei näy käytännön hinnoissa. Kaksi suurta, K ja S, kilpailevat vain mainosten määrässä, ja K johtaa kisaa.

Asiakasmielipide ei tavoita enää päätöksen tekijää kehitysasioissa, eivätkä viestit kulje valittujen edustajienkaan kautta. Lähiruokaa ei hyllyihin ilmesty, kun se ei sovi suurten linjojen konseptiin. Myymälöitä johdetaan hyvin kaukaa.

Hintakilpailun sijaan tarjotaan suuri määrä eri toimittajien tuotteita, jopa tuontitavaraa, vaikka kotimaista, jopa lähiruokaa kuten leipää, olisi kotiseudulla tarjolla.

Esko Järvenpää kannustaa suosimaan lähiruokaa.

Suurin kommellus on tarjota ulkomaista lihaa. Suuresta sortimentistä johtuen hävikki on myös runsas, ja sen kustantavat asiakkaat.

Osuusliikkeen levossa oleva kilpailuetu on jäsenasiakkaat ja heidän kuulemisensa. Myös paikallisliikkeen henkilökunnalla pitäisi olla enemmän sananvaltaa. Tulevissa edustajavaaleissa jäsenet voivat vaikuttaa myönteiseen kehitykseen.

Lähiruokaa tulisi suosia, jäähän siitä kaukana tuotettua pienempi hiilijalanjälki ja yleensä se on vähän varastoituna laadukkaampaa. Työttömyysalueilla se toisi työtä sekä vaurautta, ja sitähän me tarvitsemme.

Tullihallituksen tilastoista voimme päätellä, että menetämme kymmeniä tuhansia työpaikkoja, kun valitsemme pienten hintaerojen tai hyvän mainonnan vuoksi ulkomaista tavaraa. Suomen hyvinvointia voi äänestää päivittäin jokainen marketin hyllyn ääressä, ihan oikeasti.

Esko Järvenpää
Jämsä

Äitiyden arvostus kannattaisi

Työelämässä kaikki tapahtuu tuotannon, tehokkuuden ja suorittamisen ehdoilla, ja ihmisestä on tullut tuotannon väline. Miehet tarvitsevat naisia työelämässä ja naiset miehiä äitiydessään.

Äidit tekevät rakkauden työtä huolehtimalla lapsistaan. Kotona lasten kanssa he saavat arvokasta oppia, jota työelämäkin tarvitsee. Äitiys on suurin mahdollinen investointi tulevaisuutta ajatellen. Miten paljon rahaa säästyykään tulevaisuudessa, jos lapsi saa sitä, mitä hän tarvitsee – rakkautta.

Jos päättäjät olisivat viisaita, he loisivat sellaisen järjestelmän, jossa äitiyttä tuettaisiin kaikin mahdollisin keinoin, myös taloudellisesti.

On sanottu, että Suomessa tarvitaan lisää lapsia. Jos toive on aito, pitäisi luonnollisestikin syntyvyyden edellytyksiä parantaa. Niitä on kuitenkin heikennetty perhepoliittisilla ratkaisuilla.

Näyttää siltä, että perhe-elämä jää työelämän jalkoihin. Yhä useampi työntekijä kärsii uupumuksen oireista: se on moderni kulkutauti. Siitä näkee, minne johtaa, kun rakkaus ajetaan pois ihmisen arjesta.

Mitä maksetaan lasten kotihoidosta verrattuna teknologian suunnitteluun?

On selvää, että siitä, jota todella arvostetaan, maksetaan arvonsa mukaista palkkaa. Tästä näkee, kuinka kaukana ihmisyyden arvostamisesta ollaan.

Jaana Uolamo

Palkoista ja eduista

Odotan, että joku ampuu alas Simo Vaismaan laskelmat pääjohtaja Jordanin palkka ja muista eduista. **Kohtuutta**

Kiitos Simo Vaismaalle, että sanoit ”ääneen” sen, mitä minäkin olen jo vuosia kauhistellut: Osuustoiminnallisen yhtiön pääjohtajan järjetöntä palkkiota. **Ei nimimerkkiä**

Hyvä Simo Vaismaa, tällaiset kaikki vaan julki. Moni yritys parkuu kannattavuutta, mutta ihmekös tuo. Puun myynti seis ja palkat oikealle tasolle. **-70 %**

Oikea päätös

Hyvä Valion hallitus ja päättävä johto. Kerrankin oikein osuva päätös. Laadulla on tekijänsä ja hintansa. **Tuottaja**

Valio. Tuottajille 20 prosenttia hintaa lisää helmikuun alusta tai lakko päälle. **Kyllästynyt Valioon**

Kielipolitiikkaa

Hallituksen järjettömyys jatkuu. Nyt ei lupaa Venäjän opiskeluun Itä-Suomessa. **Pakkoruotsi**

Totta

Nimimerkki ”Savuavat rauniot” puhuu totta. Suomi on kohta kontillaan, ja V. Niinistö laittaa haittaveron raunioiden savuille. **Urakka edessä**

Apulantaa

Yara paransi mainettaan kuten pikku-Valmet Vakolassa. Viat korjattiin testin aikana. **Hyvät paperit**

Yara (eikä Neste, Fortum ja Vattenfal) ole varmastikaan syyllistynyt tuotteensa halpamyyntiin, joten ei voi saada moitetta määräävästä markkina-asemasta? **Ei nimimerkkiä**

Lisää hiiltä

Hiilen käyttö lisääntyy 500 miljoonaa kiloa joka päivä. Mitäpä Greenpeace tekee? Ei kerrassaan mitään, kun pitäis mennä Kiinaan. **Kaasua**

Ratkaisu

Yli 150 000 asukkaan alue valitsee sote-valtuuston, joka asettaa sote-kuntaveroprosentin. Tietokone laskee valmiiksi kuntien ja sote-valtuuston verotulot. **Ei nimimerkkiä**

Sucros

Nyt on viimeinen tilaisuus korjata virheet. Hinta ylös reippaasti tai iso viljelijäkato edessä 2014. Riittää pettymykset. **Omavaraisuus o**

Jalat tukevasti ilmassa

Uusia avauksia eivät ympäristöihmiset (MT 30.12.) pystyneet esittämään. Vanhaa liturgiaa, joissa syleillään maailmaa ja unohdetaan kansakuntaamme riivaavat haasteet, kuten nopea velkaantuminen ja kestävyysvaje.

Molemmat ajavat maamme kehitysmaiden luokkaan jos elintason mittareita käytämme. Teollisuuden ja kaivostoiminnan vaikeuttaminen ”uhkakuvilla” ja viranomaisvalvonnalla, näyttää olevan aivan keskeinen tavoite.

Mistä luulevat tulevan ihmisille ja perheille toimeentuloa ja työtä? Työttömien armeija muutenkin pienistä ikäluokista, suuret jää eläkkeelle, kasvaa joka päivä.

Jalat on tukevasti ilmassa ympäristöministerillä ja luonnonsuojeluliiton johtajalla. Vaikea on ymmärtää, että tuolla asenteella voivat oleilla palkkalistoilla, veronmaksajien taakkana.

Eläkeläinen
Tuusula

VIERASKOLUMNI

Humoristit liikkeellä EU:ssa

Matti Vanhasen Brysseliin lähettämä ja etenkin kokoomuksen suosiossa paistatteleva komissaari Olli Rehn sanoo pahimman olevan ohi eurokriisissä.

Ikävä kyllä hän on väärässä. Pahin on vasta edessä eli velkojen anteeksianto velkamaille. Silloin poltetaan suomalaisten veroeuroja brysselistien Baabelissa.

Sitä ennen EU:n sisäinen veroparatiisi Kypros hakee ”hätäapua ” pankeilleen. Tämä tapahtunee vielä tammikuun aikana.

Euroopassa puhutaan yleisesti noin 17 miljardin euron potista, josta noin 10 miljardia menee pankeille.

Miksi Suomi tätä rahoittaa? No tietenkin sen vuoksi, että tässä pelastetaan suomalaisia työpaikkoja! Humoristit ovat liikkeellä Suomessa ja EU:ssa, mutta ei paljon naurata.

Työttömyys EU-alueella nousee koko ajan. Kreikassa ja Espanjassa nuorisotyöttömyys on noin 55 prosenttia. Siis 55 prosenttia! Nämä luvut ovat kansallinen katastrofi.

Ja syynä on se, että euroherrojen unelma yhdestä suuresta euroalueesta ei salli mitään poikkeamia.

Samaan aikaan miljoonat eurooppalaiset ovat Punaisen Ristin nälkäavun varassa. Mutta menestystarina sen kun jatkuu!

Jokin aika sitten The Wall Street Journal – sitä kannattaisi myös Suomessa lukea, koska Pravda ei kerro mitään – kertoi, että merkittävät osat espanjalaisten eläkevaroista on valjastettu niin sanotusti eurokriisin taltuttamiseen. Samaa on tehty muun muassa Irlannissa.

Mitä tämä merkitsee? Se merkitsee sitä, että tunnottomat Brysselin byrokraatit lyövät vetoa parin sukupolven eläkevaurauden pelastaakseen hyvin verkottuneita suurpankkeja.

Sillä niitä eurokriisissä pelastetaan. Ei ketään, eikä mitään muuta.

Miten eläkkeet Euroopassa kymmenen vuoden päästä maksetaan? Se ei kiinnosta Brysselin humoristeja, sillä he ovat tuolloin jo muissa hommissa tai hiekan syönnissä.

Miksi minä tästä eurokriisistä jaksan mekastaa? Siksikö, että olen maailman seitsemänneksi vaarallisin mies? Ei. Siksi, että en kerta kaikkiaan hyväksy, että satojen miljardien voitot tehneitä suurpankkeja pelastetaan sadoilla miljardeilla veronmaksajien rahoja.

Tämä valinta maksoi minulle joko valtiovarainministerin tai ulkoministerin paikan. Mutta takasi yöunet. Sillä jos itsensä pettää, mitä jää jäljelle?

EU- ja etenkin euro-Eurooppaa odottaa Japanin vähintään kymmenen vuoden deflaatio. Pysähtyneisyyden aika.

Sääliksi käy monia nuoria, jotka eivät koskaan saa tilaisuutta näyttää kykyjään. Karu on myös yli viisikymppisen potkut saaneen kohtalo.

Maataloudessakin on ongelmansa. Silti syödä ihmisen täytyy, ja se takaa sentään jonkinlaiset tulevaisuuden näkymät.

Mitä sitten pitäisi tehdä. Olisi pitänyt tehdä heti alkuun. Riskipelaajat maksavat itse tappionsa. Se on ainoa moraalisesti kestävä peruste. Se tulee veronmaksajille päivä päivältä kalliimmaksi. Se on ollut brysselistien tehtävä. Pankit ennen ihmistä.

Euro voi pysyä kasassa sillä tavalla, että Saksa, Hollanti ja Suomi etunenässä jatkuvasti maksavat pankkien pelivelkoja sekä suostuvat velkojen yhteisvastuuseen niin kuin joltakin osin on jo käynyt.

Tälle politiikalle olen todellinen oppositio. Onko keskusta? Veikkaan, että se valitsee Olli Rehnin, niin kuin valitsi silloin, kun ensimmäinen EU-apupaketti Kreikalle myönnettiin.

***

Kun Juha Sipilä ja Timo Soini saivat omalta kenttäväeltään lähes samanlaiset arvosanat MTV3-kyselyssä. Sipilän luvut olivat muka pohjoiskorealaiset ja Soinin... jotakin muuta.

Näillä lukemilla on hyvä mennä Joensuun puoluekokoukseen.

Haluan jatkaa perussuomalaisten puheenjohtajana kahdesta syystä: Suomesta on kuuluttava Euroopan vinkkelistä uskottava eu-kriittinen ääni, joka tunnetaan maailmalla ja perussuomalaisten on uskottavasti kilpailtava seuraavan pääministerin paikasta.

TIMO SOINI on kansanedustaja ja perussuomalaisten puheenjohtaja.

timo.soini@eduskunta.fi

VIIKON KYSYMYS

Millaista lihaa ostat?

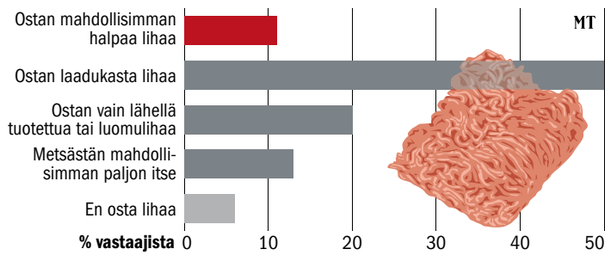

Liha kasvaa omilla pelloilla ja metsissä

Puolet viikon kysymykseen vastanneista ilmoitti suosivansa laadukasta lihaa. Joka viides sanoo ostavansa vain lähellä tuotettua tai luomulihaa.

Hieman yli kymmenen prosenttia tekee lihaostokset hinnan perusteella eli ostaa mahdollisimman halpaa. Tätä useampi vastaaja metsästää mahdollisimman paljon lihastaan itse. Reilut viisi prosenttia ei osta lihaa.

Viikon kysymykseen vastasi 962 lukijaa.

Tuottajille lähiliha on todella läheistä, kuten nimimerkillä Omalla maitotilalla kasvatettu:

”Käytän vain omalla maitotilallamme kasvaneiden hiehojen ja lampaiden lihaa. Jouluksi ostan Atrian sikaa kinkuksi. Joskus vaihteluksi kaupasta Atrian tai Kariojan broileria.”

Lihan ostamatta jättäminen ei tarkoita, ettei sitä olisi syötäväksi.

”Meillä ei osteta lihaa. Pari sikaa on aina kasvamassa, toinen teurastetaan omaan käyttöön ja kaikki mahdollinen otetaan hyödyksi. Ei sitten jääkään mitään Honkajoelle lähetettävää!” kertoo Tiedän mitä syön.

Metsästäjilläkin on liha omasta takaa.

”En mitenkään ylenkatso kotimaista naudanlihaa, mutta kun perheessä on hirvi- ja peuraseurueeseen kuuluva jäsen, niin naudanlihantarvetta ei ole”, selittää jahtikissa.

Vaikka lähiruokaa haluaisi, kaikkialla sitä ei ole tarjolla, huomauttaa Karu-B: ”Lähilihan ostaminen on käytännössä mahdotonta täällä karulla B-alueella: tuet ja sitä myöden tuotanto on karannut jonnekin Pohjanmaan suuntaan, samoin teurastus.”

Temppu arvostelee kysymyksenasettelua siitä, että luomu- ja lähiliha oli niputettu samaan vastausvaihtoehtoon.

”Harmittaa, kun tässäkin kyselyssä sotketaan lähi ja luomu yhteen. En todellakaan osta luomua, kun tiedän juuri missä olosuhteissa omassakin navetassa eläimet ovat.”

Onko lehden koolla väliä?

Seuraavaksi kysymme, minkä kokoinen sanomalehden pitää mielestäsi olla. Suuri broadsheet, pieni tabloid, jokin muu – vai onko koolla edes väliä?

Vastata voi osoitteessa *www.maaseuduntulevaisuus.fi*.

HENRIK SCHÄFER